

Zadeva C-752/22

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

9. december 2022

Predložitveno sodišče:

Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska)

Datum predložitvene odločbe:

2. december 2022

Pritožnik:

EP

Druga stranka v postopku:

Maahanmuuttovirasto (služba za priseljevanje)

KORKEIN HALLINTO-OIKEUS (VRHOVNO UPRAVNO SODIŠČE)
Vmesna odločba [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

Predmet postopka

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, vložen pri Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)

[...] (ni prevedeno)

Predmet postopka in dejansko stanje, pomembno za odločitev

- 1 Pritožnik je državljan Ruske federacije in je predložil potni list Ruske federacije, veljaven do 26. decembra 2024. Pritožnik ima dovoljenje za prebivanje za daljši čas – EU, ki ga je izdala Estonija za obdobje od 12. julija 2019 do 12. julija 2024.

- 2 Pritožnik je bil že 9. februarja 2017 izgnan s Finske v Estonijo. Takrat mu je bila za obdobje od 8. februarja 2017 do 7. februarja 2019 izrečena dveletna prepoved vstopa na Finsko. Pritožnik je bil nato 16. marca 2017 in ponovno 26. novembra 2018 izgnan s Finske v Estonijo; v zvezi s tem mu je bila za obdobje od 27. novembra 2018 do 27. novembra 2020 izrečena dveletna prepoved vstopa na Finsko. Pred zadevo, ki se zdaj obravnava, je bil pritožnik 8. julija 2019 še enkrat izgnan s Finske v Estonijo, za obdobje od 8. julija 2019 do 8. julija 2023 pa mu je bila izrečena štiriletna prepoved vstopa na Finsko. Pritožnika so 16. novembra 2019 ponovno dobili na Finskem.
- 3 Na Finskem je bil pritožnik obsojen na denarni kazni zaradi dveh prekrškov na podlagi zakona o tujcih, na 80-dnevno pogojno zaporno kazen zaradi vožnje pod vplivom alkohola in vožnje brez vozniškega dovoljenja ter na denarno kazen zaradi kršitve prepovedi vstopa. Pritožnik je bil osumljen tudi hujše oblike tatvine, kršitve prepovedi vstopa, ponarejanja, v dveh primerih uporabe lažnega imena, v dveh primerih vožnje brez vozniškega dovoljenja in vožnje v stanju močne vinjenosti.
- 4 Pritožnik je na zaslišanju 18. novembra 2019 v zvezi z izgonom, ki se tu obravnava, izjavil, da zavrača izgon v Rusko federacijo. Nasprotno pa ni zavrnil izgona v državo svojega stalnega prebivališča, Estonijo. Pritožnik je navedel, da začasno prebiva na Finskem in tam dela v dveh podjetjih. Pritožnik je izjavil, da na Finskem nima drugih vezi. Pritožnik je navedel, da njegov mladoletni otrok živi z njegovo nekdanjo partnerko v Estoniji.
- 5 Maahanmuuttovirasto je s sporno odločbo z dne 19. novembra 2019 pritožnika izgnala v njegovo matično državo, Rusko federacijo, ker naj bi med drugim ogrožal javni red in javno varnost. Maahanmuuttovirasto je pritožniku prepovedala vstop na schengensko območje za obdobje štirih let od dneva, ko je zapustil schengensko območje. Glede na odločbo Maahanmuuttovirasto pritožnik ni predložil dokazov o svojih družinskih vezeh v Estoniji. Prav tako nima dovoljenja za prebivanje, na podlagi katerega bi lahko delal na Finskem.
- 6 Maahanmuuttovirasto je istega dne začela posvetovanja z Estonijo o morebitnem odvzemu dovoljenja za prebivanje. Estonija je 9. decembra 2019 sporočila, da pritožniku ne bo odvzela dovoljenja za prebivanje. Maahanmuuttovirasto je 9. decembra 2019 spremenila prepoved vstopa pritožnika tako, da se je nanašala na Finsko. Pritožnik je bil 24. marca 2020 odstranjen v Rusko federacijo. Nato je bil 8. avgusta 2020 in 16. novembra 2020 izgnan v Estonijo, potem ko je ponovno vstopil na Finsko.
- 7 Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih) je z izpodbijano odločbo zavrnilo pritožbo pritožnika zoper odločbo Maahanmuuttovirasto z dne 19. novembra 2019.
- 8 Pritožnik je pri Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) predlagal, naj se pravno sredstvo dopusti, in v pritožbi predlagal, naj se odločba Hallinto-oikeus

(upravno sodišče v Helsinkih) razveljavi in vrne Maahanmuuttovirasto v ponovno odločanje.

Bistvene trditve strank

- 9 Pritožnik v pritožbi pri Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) navaja, da je bil pred tem trikrat izgnan s Finske v Estonijo, kjer je živel skoraj vse svoje življenje in kjer mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje za daljši čas – EU. V Estoniji naj bi imel partnerko, mladoletnega otroka in službo. Njegov izgon v državo, katere državljan je – Rusko federacijo –, in prepoved vstopa na celotno schengensko območje naj bi vplivala na ohranjanje omenjenih vezi v Estoniji. Z državo, katere državljan je bil, naj ne bi bil povezan. Pritožnik je zavrnil izgon v državo, katere državljan je, in prepoved vstopa na celotno schengensko območje. Zaradi prepovedi vstopa na celotno schengensko območje naj se ne bi mogel vrniti v Estonijo. Odločitev Maahanmuuttovirasto naj bi bila napačna že od samega začetka. Ta napaka naj ne bi bila odpravljena s tem, da je Maahanmuuttovirasto 9. decembra 2019 spremenila prepoved vstopa tako, da se je nanašala na Finsko.
- 10 Maahanmuuttovirasto je pred Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) navedla, da se pritožnikove vezi z Estonijo, o katerih je v različnih fazah postopka predložil protislovne informacije, niso presojale na podlagi Direktive o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (2003/109/ES), ker se ta direktiva v tem primeru ni uporabljala. V skladu s členom 3 direktive naj bi se ta direktiva uporabljala za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na območju države članice. Direktiva naj ne bi posebej opredeljevala zakonitega prebivanja. Če je bivanje državljana tretje države na Finskem nezakonito v smislu te direktive, se za vrnitev take osebe uporablja Direktiva o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (2008/115/ES, Direktiva o vračanju). Pritožnikovega bivanja na Finskem naj ne bi bilo mogoče šteti za zakonito, ker je zanj ob prihodu na Finsko veljala prepoved vstopa. Pritožnik naj bi se zavedal, da njegovo bivanje na Finskem ni bilo zakonito in da ni izpolnjeval pogojev za vstop in prebivanje. Poleg tega naj pritožnik ne bi zaprosil za dovoljenje za prebivanje na Finskem po tem, ko je prišel na Finsko z dovoljenjem za prebivanje za daljši čas - EU, ki mu ga je izdala druga država članica.
- 11 Po mnenju Maahanmuuttovirasto lahko druga država članica, v tem primeru Finska, v skladu s členom 22(3) Direktive o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, državljana tretje države obveže, da zapusti ozemlje Unije, le iz resnih razlogov v skladu s členom 12 in v skladu z jamstvi, določenimi v tem členu. Vladni predlog, ki se nanaša na prenos Direktive (HE 94/2006 vp), določa, da se razlog za izgon iz člena 149(1) zakona o tujcih uporablja za rezidente za daljši čas, ki so prišli na Finsko, vendar tam še niso pridobili dovoljenja za prebivanje za daljši čas za državljane tretjih držav. Člen 149(4), ki je bil v zakon o tujcih dodan na podlagi Direktive, naj bi veljal le za izgon tujcev, ki jim je Finska izdala dovoljenje za prebivanje za daljši čas. Tudi v zakonodajnem gradivu naj ne

bi bilo nobenega stališča glede izгона državljana tretje države, ki ima dovoljenje za prebivanje za daljši čas v drugi državi članici. Po mnenju Maahanmuuttovirasta izgon rezidentov za daljši čas ni bil dovolj upoštevan pri prenosu Direktive v nacionalno zakonodajo, zato zakon o tujcih potrebuje razlago.

- 12 Poleg tega je Maahanmuuttovirasto navedla, da v skladu z Direktivo o vračanju sledi vrnitev v državo izvora ali v drugo tretjo državo. Odločba o vrnitvi naj bi se izdala zoper državljana tretje države, ki nezakonito prebiva v državi članici in ima dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala druga država članica, če oseba ne izpolni obveznosti odhoda na ozemlje države članice, ki je izdala dovoljenje za prebivanje, ali če mora državljan tretje države zaradi javnega reda in javne varnosti takoj zapustiti ozemlje. Ker naj bi pritožnik ogrožal javni red in javno varnost, je bilo treba zoper njega izdati odločbo o vrnitvi. Odločbo o vrnitvi naj bi bilo mogoče izdati le za tretjo državo, ne pa tudi za drugo državo članico.

Nacionalno pravo

- 13 V skladu s prvim odstavkom člena 11 (121/2018) zakona o tujcih (301/2004)¹ je pogoj za vstop tujca med drugim, da zanj ne velja prepoved vstopa na podlagi odstavka 1, točka 4, in da se na podlagi odstavka 1, točka 5, ne šteje za osebo, ki ogroža javni red in javno varnost.
- 14 V skladu s členom 148(1) zakona o tujcih se lahko tujec med drugim izžene, če v skladu s točko 1 (1214/2013) tega odstavka ne izpolnjuje pogojev za vstop, določenih v členu 11(1) istega zakona, ali če v skladu s točko 8 zaradi izrečene kazni odvzema prostosti ali drugega utemeljenega razloga obstaja sum, da bo storil kaznivo dejanje, ki se na Finskem kaznuje z odvzemom prostosti, ali da bo ponavljal kazniva dejanja.
- 15 V skladu s členom 148(2) zakona o tujcih se lahko tujec, ki je vstopil na Finsko brez dovoljenja za prebivanje, izžene, tudi če bi za bivanje na Finskem potreboval vizum ali dovoljenje za prebivanje, vendar zanj ni zaprosil oziroma mu ni bil izdan.
- 16 V skladu s četrtem odstavkom člena 149 (565/2019) zakona o tujcih se lahko tujca, ki mu je bilo na Finskem izdano dovoljenje za prebivanje za daljši čas – EU, izžene le, če predstavlja neposredno in dovolj resno grožnjo za javni red ali javno varnost.
- 17 V skladu s členom 149b (1214/2013) zakona o tujcih mora državljan tretje države, ki je v državi nezakonito ali katerega prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje je bila zavrnjena in ki ima veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, ki ga je izdala druga država članica, takoj oditi na ozemlje te druge države članice. Če državljan tretje države ne izpolni te

¹ [...] (ni prevedeno)

obveznosti ali če se takojšnji odhod državljana tretje države zahteva zaradi javnega reda ali javne varnosti, se izda odločba o njegovi odstranitvi.

- 18 V skladu s členom 146a (1214/2013) zakona o tujcih izraz „vrnitev“ pomeni postopek odstranitve, med katerim državljan tretje države, ki mu je bil zavrnjen vstop ali mu je bila odrejena odstranitev ali izgon, bodisi prostovoljno odide bodisi je odstranjen: (1) v izvorno državo; (2) v državo tranzita v skladu s sporazumom o ponovnem sprejemu oseb ali drugim dogovorom med Unijo ali Finsko in tretjo državo; ali (3) v drugo tretjo državo, v katero se zadevni državljan tretje države odloči prostovoljno vrniti ali v katero je sprejet.

Upoštevne določbe prava Unije

Direktiva Sveta o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (2003/109/ES) [kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 1[1]. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite]

- 19 V skladu s členom 1(a) je cilj Direktive določitev pogojev za dodeljevanje in odvzem statusa rezidenta za daljši čas, ki ga zagotavlja država članica državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo na njenem ozemlju, ter z njim povezanih pravic. V skladu s točko (b) tega člena je cilj Direktive določitev pogojev prebivanja za državljane tretjih držav, ki uživajo status rezidentov za daljši čas, v drugih državah članicah, kot je tista, ki jim je dodelila ta status.
- 20 V skladu s členom 2(c) izraz „prva država članica“ v smislu Direktive pomeni državo članico, ki je državljanu tretje države prvič podelila status rezidenta za daljši čas. V skladu s točko (d) istega člena pomeni izraz „druga država članica“ v smislu te direktive katero koli državo članico razen tiste, ki je državljanu tretje države prvič podelila status rezidenta za daljši čas in v kateri ta rezident za daljši čas uveljavlja pravico do prebivanja.
- 21 Direktiva se na podlagi člena 3(1) uporablja za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju države članice.
- 22 V skladu s členom 12(1) Direktive lahko države članice sprejmejo sklep o izgonu rezidenta za daljši čas samo, če predstavlja dejansko in dovolj resno grožnjo za javni red in javno varnost.
- 23 V skladu s členom 12(3) Direktive države članice pred sprejetjem sklepa o izgonu rezidenta za daljši čas upoštevajo naslednje dejavnike:
- (a) dolžino prebivanja na njihovem ozemlju;
 - (b) starost zadevnega posameznika;

- (c) posledice za posameznika in družinske člane;
 - (d) povezanost z državo prebivanja ali nepovezanost z matično državo.
- 24 V skladu s členom 14(1) Direktive rezident za daljši čas pridobi pravico do prebivanja na ozemlju druge države članice, kot mu je izdala status rezidenta za daljši čas, za obdobje nad tri mesece, če so izpolnjeni pogoji, naštetih v tem poglavju.
- 25 V skladu s členom 15(1) Direktive mora rezident za daljši čas čim prej, vendar najkasneje tri mesece po vstopu na ozemlje druge države članice pri pristojnih organih te države članice zaprositi za dovoljenje za prebivanje.
- 26 V skladu s členom 22(1) Direktive lahko druga država članica, dokler državljan tretje države ne pridobi statusa rezidenta za daljši čas, odkloni obnovitev dovoljenja za prebivanje ali ga odkloni ter skladno s postopki, predvidenimi v nacionalni zakonodaji, vključno s postopki za odstranitev, zadevno osebo in njene družinske člane obveže, da zapustijo njeno ozemlje v naslednjih primerih:
- (a) zaradi javnega reda ali javne varnosti, kot je opredeljeno v členu 17;
 - (b) če niso več izpolnjeni pogoji iz členov 14, 15 in 16;
 - (c) če državljan tretje države v zadevni državi članici ne prebiva zakonito.
- 27 V skladu s členom 22(2) Direktive, če druga država članica sprejme enega od ukrepov iz odstavka 1, prva država članica rezidenta za daljši čas in njegove/njene družinske člane nemudoma ponovno sprejme brez formalnosti. Druga država članica prvo državo članico obvesti o svojem sklepu.
- 28 V skladu s členom 22(3) Direktive lahko druga država članica, dokler državljan tretje države ne prejme statusa rezidenta za daljši čas in brez poseganja v obveznosti do ponovnega sprejema iz odstavka 2, zaradi javnega reda in javne varnosti sprejme sklep o odstranitvi državljana tretje države z ozemlja Unije skladno z jamstvi iz člena 12. V takih primerih se druga država članica pri sprejemanju omenjenega sklepa posvetuje s prvo državo članico. Če druga država članica sprejme sklep o odstranitvi državljana tretje države, sprejme ustrezne ukrepe za njegovo učinkovito izvedbo. V takih primerih druga država članica prvi državi članici zagotovi ustrezne informacije o izvajanju sklepa o odstranitvi.
- 29 V skladu s členom 26(1) Direktive države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 23. januarja 2006.

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (2008/115/ES, Direktiva o vračanju)

- 30 V skladu s členom 2(1) te direktive se ta uporablja za državljane tretjih držav, ki nezakonito prebivajo na ozemlju države članice.
- 31 V skladu s členom 3, točka 2, te direktive „nezakonito prebivanje“ v smislu te direktive pomeni prisotnost državljana tretje države na ozemlju države članice, ki ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop iz člena 5 Zakonika o schengenskih mejah ali drugih pogojev za vstop, bivanje ali stalno prebivališče v tej državi članici.
- 32 V skladu s členom 3, točka 3, Direktive izraz „vrnitev“ v smislu te direktive pomeni proces vračanja državljana tretje države – bodisi prostovoljno izpolnitev obveznosti vrnitve ali prisilno vrnitev v državo izvora, ali državo tranzita, v skladu s sporazumi Skupnosti ali dvostranskimi sporazumi o ponovnem sprejemu ali drugimi sporazumi, ali drugo tretjo državo, v katero se zadevni državljan tretje države vrne prostovoljno, pod pogojem, da ga ta država sprejme;
- 33 V skladu s členom 3, točka 4, Direktive izraz „odločba o vrnitvi“ v smislu te direktive pomeni upravno ali sodno odločbo ali akt, ki navaja ali opredeljuje, da je prebivanje državljana tretje države nezakonito, ter nalaga ali navaja obveznost vrnitve.
- 34 V skladu s členom 6(1) Direktive države članice izdajo odločbo o vrnitvi vsakemu državljanu tretje države, ki nezakonito prebiva na njihovem ozemlju, brez poseganja v izjeme iz odstavkov 2 do 5. V skladu z odstavkom 2 istega člena morajo državljani tretje države, ki nezakonito prebivajo na ozemlju države članice in imajo veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki jim daje pravico do prebivanja, ki ga je izdala druga država članica, morajo takoj oditi na ozemlje te druge države članice. Če zadevni državljan tretje države ne izpolni te zahteve ali če se njegov takojšnji odhod zahteva zaradi javnega reda ali državne varnosti, se uporabi odstavek 1.
- 35 V skladu s členom 7(4) Direktive se lahko države članice, če obstaja nevarnost pobega ali če je bila vloga za zakonito prebivanje zavrnjena kot očitno neutemeljena ali lažna ali če zadevna oseba ogroža javni red, javno varnost ali državno varnost, vzdržijo odobritve obdobja za prostovoljni odhod ali odobrijo obdobje, krajše od sedmih dni.

Nujnost sprejetja predhodne odločbe

- 36 Predmet postopka pred Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) je, ali je lahko Maahanmuuttovirasto v skladu s postopkom iz Direktive o vračanju pritožnika izgnala v Rusko federacijo in mu naložila prepoved vstopa, ki velja za

celotno schengensko območje, namesto da bi uporabila postopek iz Direktive o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas.

- 37 Ni sporno, da ima pritožnik dovoljenje za prebivanje za daljši čas za državljane tretjih držav, ki ga je izdala Estonija, in da ni zaprosil za dovoljenje za prebivanje na Finskem.
- 38 Poleg tega ni sporno, da pritožnik ob vstopu na Finsko ni izpolnjeval pogoja za vstop na podlagi člena 11(1), točka 4, zakona o tujcih zaradi predhodno izrečenih nacionalnih prepovedi vstopa na Finsko.
- 39 Dokazano je bilo tudi, da pritožnik ob prihodu na Finsko ni izpolnjeval pogoja za vstop na podlagi člena 11(1), točka 5, zakona o tujcih zaradi ogrožanja javnega reda in javne varnosti.
- 40 Maahanmuuttovirasto meni, da je bilo pritožnikovo bivanje na Finskem nezakonito, zato je bil za njegovo prisilno vrnitev uporabljen postopek na podlagi Direktive o vračanju in ne postopek na podlagi člena 22(3) in člena 12 Direktive o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas. Ker je pritožnik predstavljal grožnjo javnemu redu in javni varnosti, je bil izgnan iz Evropske unije v državo, katere državljan je, ne glede na dovoljenje za prebivanje za daljši čas za državljane tretjih držav, ki mu ga je izdala Estonija.
- 41 Predmet postopka je presoja, ali se v primeru nezakonitega prebivanja pritožnika na Finskem okrepljeno varstvo pred izgonom, ki ga določa Direktiva o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, uporablja za izgon pritožnika iz Evropske unije zaradi dovoljenja za prebivanje, ki ga je izdala Estonija.
- 42 V skladu s členom 3(1) Direktive o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, se ta direktiva uporablja za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju države članice. Direktiva na eni strani določa pogoje za podelitev in odvzem tega statusa ter pravice, povezane z njim, na drugi strani pa pogoje za prebivanje oseb, ki jim je bil ta status podeljen, v državah članicah, ki niso države članice, ki so jim podelile status rezidenta za daljši čas. Poglavje II Direktive se nanaša na status rezidenta za daljši čas v prvi državi članici, poglavje III pa na prebivanje v drugih državah članicah. V skladu s členom 22(1)(c), ki je del poglavja III Direktive, lahko druga država članica vrne osebo, ki je pridobila status rezidenta za daljši čas v prvi državi članici, če se nezakonito nahaja na ozemlju druge države članice. V skladu s členom 22(3) Direktive lahko druga država članica v določenih primerih odredi odstranitev državljanu tretje države z ozemlja Unije v skladu z jamstvi iz člena 12.
- 43 Iz določb Direktive ni razvidno, kako je treba v obravnavani zadevi razlagati člen 3(1) Direktive. Po eni strani je pritožnikovo prebivanje v Estoniji zakonito in ima na podlagi dovoljenja za prebivanje za daljši čas za državljane tretjih držav, ki mu ga je izdala Estonija, nekatere pravice, ki so podrobneje določene v Direktivi, vključno z okrepljeno zaščito pred izgonom in pod določenimi pogoji pravico do

prebivanja v drugih državah članicah. Po drugi strani pa pritožnik ni zaprosil za dovoljenje za prebivanje na Finskem v skladu s to direktivo in zaradi prepovedi vstopa na Finsko, ki mu je bila izrečena, ni izpolnjeval pogojev za vstop, zaradi česar je bilo njegovo bivanje na Finskem nezakonito.

- 44 Če je treba pritožnikov izgon presoјati na podlagi Direktive o statusu državlјanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) v zvezi s prenosom te direktive v nacionalno pravo navaja naslednje.
- 45 Zakoni in drugi predpisi, potrebni za uskladitev z Direktivo, so morali začeti veljati najpozneje 23. januarja 2006. Člen 149(4) zakona o tujcih se glede na svoje besedilo nanaša le na tujce, ki jim je bilo na Finskem izdano dovoljenje za prebivanje za daljši čas za državljane tretjih držav. Zakon o tujcih ne predvideva posebnega postopka iz člena 22(3) Direktive o statusu državlјanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, v skladu s katerim se državlјan tretje države, ki mu je druga država članica izdala dovoljenje za prebivanje za daljši čas za državljane tretjih držav, s Finske odstrani iz Evropske unije.
- 46 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije so posamezniki v primerih, v katerih se zdijo določbe direktive vsebinsko brezpogojne in dovolj natančne, upravičeni, da se pred nacionalnimi sodišči sklicujejo nanje proti državi članici, če ta direktive ni prenesla v roku ali če je ni prenesla pravilno.
- 47 Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) se sprašuje tudi, ali sta člena 12(1) in (3) ter 22(3) navedene direktive vsebinsko brezpogojna in dovolj natančna, da se lahko državlјan tretje države nanju sklicuje proti državi članici.
- 48 Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) je pritožniku in Maahanmuuttovirasto dal možnost, da se izrečeta o osnutku predložitvenega sklepa.

Sklep Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče)

- 49 Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) je sklenilo, da prekine postopek in na podlagi člena 267 PDEU zadevo predloži Sodišču v predhodno odločanje. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je potreben za rešitev postopka pred Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče).

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali se Direktiva 2003/109/ES o statusu državlјanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, uporablja za izgon z ozemlja Evropske unije osebe, ki je vstopila na ozemlje države članice, ko je zanjo veljala prepoved vstopa in je bilo njeno bivanje v državi članici zato po nacionalnem pravu nezakonito, prav tako pa v tej državi članici ni zaprosila za dovoljenje za prebivanje, če ji je bilo v drugi

državi članici izdano dovoljenje za prebivanje za daljši čas za državljane tretjih držav?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali sta člena 12(1) in (3) ter 22(3) Direktive 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, vsebinsko brezpogojna in dovolj natančna, da se lahko državljan tretje države nanju sklicuje proti državi članici?

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT